

[Peder Jakobsen.]

årsagen til vanskelighederne er, at fordelingsnævnet sidder her i København og skal tildele efter papirer og oplysninger, man får ude fra provinsen, eller hvad det er, skal jeg ikke kunne sige. Men i alt fald fra min egen lille hjemegn kan jeg give den højtærede handelsminister mange eksempler på, at folk, som ikke uden videre kan få tildelt bil, får den bil, de har, kasseret til det brug, de gør af den, og så såre de har fået indkøbstilladelse til en ny vogn, bliver den gamle bil solgt til en pris af 10 000, 12 000, måske op til 14 000 kr. Den mand, der har fået sin bil kasseret, får en ny vogn for en meget ringe pris, og 14 dage efter, at den gamle bil er kasseret, bliver den indregistreret som en prima vogn til en 12 000—14 000 kr., og købereren er endda lykkelig ved at få den.

I alt fald på min hjemegn er der folk, som har tjent penge ved at ombytte den gamle vogn, og så er der samtidig mange af erhvervslivets folk, der har brug for bil i det daglige arbejde, for hvem det at have bil absolut ikke er luksus, som slet ikke kan komme i betragtning ved tildeling af biler; disse folk kan ikke forstå, at ejere af gamle biler, der kan sælges til disse store priser, har mere krav på at få en vogn tildelt, end de selv har. Og en ting mere, jeg tror, at en lovgivning, der virker sådan i praksis, trækker vekslers på selve demokratiet. Også af den grund har jeg rejst dette spørgsmål, og jeg håber, den højtærede minister vil se velvilligt derpå.

Ministeren for handel, industri og søfart

(Krag): Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Peder Jakobsen for den saglige og velovervejede måde, han rejser dette problem på. Jeg taler jo også fra dag til dag med masser af mennesker, der er utilfredse med bilfordelingen, og det er ikke altid, kritikken bliver fremsat så pænt, som det ærede medlem gjorde her i dag.

Det ærede medlem fremhæver, at der kunne nævnes mange eksempler på, at folk har fået tildelt ny bil til trods for, at de har haft bil i forvejen, og denne gamle bil har de så solgt og måske oven i købet fået mere for den, end de har givet for den nye. Dette må forekomme folk urimeligt, og mest urimeligt må det forekomme dem, der har fået afslag. I den anledning mener det ærede medlem, at vi må kunne foretage en ændring i fordelingen. Nu vil jeg gerne sige for det første, at vi for ikke så forfærdelig lang tid siden foretog en principiel ændring i bilfor-

delingen, idet jeg fremsatte det forslag, at erhvervsorganisationerne overtog administrationen af denne ordning, om ikke direkte, så igennem nedsættelse af et nævn. Jeg kan godt sige, at erhvervsorganisationerne ikke var særlig begejstrede derfor, men de var så ansvarsbevidste, at de påtog sig opgaven, og vi fik nedsat det såkaldte automobilfordelingsnævn med repræsentanter for handel, industri, landbrug, motorclubber og endelig naturligvis også for handelsministeriet. Dette nævn gennemgår alle ansøgninger, som der kan være tvivl om, og søger ud fra det praktiske livs forudsætninger at vurdere forholdene. Endvidere foregår tildelingen i samarbejde med en lang række faglige foreninger; jeg skal ikke opremse dem, provinshandelskammeret, fællesrepræsentationen for danske handelsrejsende foreninger, arkitektforeningen, jordemoderforeningen o. s. v.

Endelig med hensyn til det specielle punkt, at en mand har bil i forvejen og alligevel får tildelt en ny, så søger man dér at gardere sig. Det almindelige er, at han en mand en bil i forvejen, får han afslag. Så kommer han tilbage og siger: ja, men min bil er så og så dårlig, derfor må jeg have en ny. Så siger vi: udmærket, men så må De komme med en erklæring fra den motorsagkyndige om, at bilen er kondemneret, at den overhovedet ikke kan bruges, ikke lader sig reparere, og det får han så også — såvidt jeg ved, er de motorsagkyndige meget strenge; der bliver ofte klaget over deres ganske ubønhørlige strenghed —, og denne erklæring fra de motorsagkyndige bliver lagt i en forseglede konvolut, der går direkte ind til administrationen og nævnet.

Jeg nævner alle disse forhold for at gøre rede for, hvor meget vi har gjort for at få erhvervslivets folk inddraget i det, for at høre de organisationer, som kan vide noget om den pågældendes kørsel med bil, for at vi kan sikre os, at en mand, der har bil i forvejen, ikke får en ny, medmindre den motorsagkyndige under særlige former erklærer, at det er absolut umuligt at køre længere i den gamle bil. På trods af alt dette fremkommer altså den kritik, som det ærede medlem her fremfører. Nu vil jeg gerne sige en ting til. Når der fremkommer tilsvarende klager, siger jeg altid: lad mig se Deres klage, lad mig få navn og adresse og nærmere begrundelse, så skal sagen blive undersøgt, men jeg tror, jeg tør sige, at man aldrig har sendt mig navn og adresse. Dermed være ikke sagt, at jeg vil afvise kritikken og påstå, at der ikke